

Струка (назив): Здравство		
Занимање (назив): Физиотерапеутски техничар		
Предмет (назив): МАТЕМАТИКА		
Опис (предмета): Општеобразовни предмет		
Модул (наслов): РЕАЛНИ БРОЈЕВИ, ВЕКТОРИ, ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ И ТРИГОНОМЕТРИЈА ПРАВОУГЛОГ ТРОУГЛА		
Датум: август, 2020. године	Шифра:	Редни број: 01
Сврха		
Модул обезбјеђује континуиран наставак развоја појмова везаних за бројевне скупове и употпуњује тај развој.		
Специјални захтјеви / Предуслови		
Основно знање о математичким операцијама у скупу R , функцијама директне и обрнуте пропорционалности и пропорцијама, стечено у основној школи.		
Циљеви		
<ul style="list-style-type: none"> - Развијање и унапређење основних менталних операција: упоређивање, сређивање, апстраховање, уопштавање, класификовање, конкретизовање, формализовање, аналогизовање; - Развијање општих радних врлина као што су: брижљивост, тачност, одговорност, јасноћа, уредност; - Развијање тзв. културних техника: читање са нумеричке праве, сигурност при извођењу операција, тумачење децималних разломака и процената, рад са уобичајеним величинама, рад помоћу троугла и шестара, рад помоћу електронских рачунара (цепни калкулатор, компјутер); - Развијање неких афективних циљева као што су: спремност за пажљиво слушање, посматрање, размишљање, образлагање и спремност за рјешавање проблема (на тражење, провјеравање, одбацивање, комбиновање), издржљивост (толеранција на фрустрацију), за самосталност, за сарадњу са другима, за рационалну аргументацију. - Развијање психо-моторичких циљева као што су: уредно писање бројева, касније и разломака, прегледно писање израза; - Писаним рачунским операцијама коректно биљежење преноса; - Координирано ритмичко писање и говор код писаних рачунских операција; - Сликвити приказ разломака уз помоћ дијелова четвороугла и круга; 		

- Прегледно цртање ситуационих скица, цртање и читање табела и других дијаграма;
- Употреба ручног рачунара (калкулатора).

Теме				
1. Основне особине реалних бројева 2. Вектори 3. Пропорционалност 4. Тригонометрија правоуглог троугла				
Тема	Исходи учења			Смјернице за наставнике
	Знања	Вјештине	Личне компетенције	
	Ученик је способан да:			
Основне особине реалних бројева	<ul style="list-style-type: none"> - разликује основне подскупове скупа реалних бројева (N, Z, Q, I); - уочава релације $N \subset Z \subset Q \subset R, I \subset R, Q \cap I = \{\}$; - обавља рачунске операције у скупу рационалних бројева; 	<ul style="list-style-type: none"> - користи природне, цијеле, рационалне и реалне бројеве, различите записе тих бројева и преводи их из једног записа у други; - израчунава вриједност рационалног израза у коме се појављују сабирање, одузимање, множење, дијељење, поштујући приоритет рачунских операција и употребу заграда и при томе по потреби користи калкулатор или одговарајуће рачунарске програме; - заокружује децималне бројеве и процјењује грешке при заокруживању; 	<ul style="list-style-type: none"> - поставља и анализира једноставнији проблем, испланира његово рјешавање одабиром одговарајућих математичких појмова и поступака, ријеша га те протумачи и вреднује рјешење и поступак; - примијени математичке појмове и поступке у различитим контекстима; - изгради ново математичко знање рјешавањем проблема и моделирањем ситуација; - конструктивно, аргументовано и креативно доприноси раду групе, усаглашавању и остварењу заједничких циљева; - планира вријеме за учење и организује процес учења и управља њим; - развија идеје, 	<p>У краћем прегледу бројева од природних до реалних, треба извршити систематизацију знања о бројевима стеченог у основној школи, посебно истичући принцип перманенције својстава рачунских операција. При томе посебну пажњу обратити на својства рачунских операција, као основу за рационализацију рачунања и трансформације израза у оквиру других јединица.</p> <p>Исходе учења прилагодити на начин да се исти ускладе са визуелним способностима сваког ученика. То подразумјева да се задаци који се односе на вјештине из области геометрије, повлачења линија, цртања вектора, прилагоде тако да буду у складу са визуелним способностима ученика и оштрином вида.</p> <p>Поред основних метода, наставнику се сугерише да у процесу припреме за часове, а након тога и на самим часовима, ученицима презентује конкретне ситуације у којима се користе једноставни и сложенији рационални изрази. Нпр. изабрати неко сложеније израчунавање из физике (нпр. гравитациона сила, Кулонов закон, увезивање кондензатора, отпорника и рачунање укупног капацитета/отпора), хемије (квантитативно одређивање раствора),</p>

			<p>истраживачки дух и навике да слуша друге и аргументује свој став/мишљење;</p> <p>- користи информационе технологије за чување, презентацију и обраду података.</p>	<p>биологије (рачунање раста популације у зависности од задатих параметара). Могу се задавати и задаци у којима се комбинују различите мјерне јединице (нпр. килограми, грами, милиграми). Могу се конструисати и задаци из реалног живота, нпр. одређивање укупног износа мјесечних/годишњих рачуна за једно домаћинство (рачуни за струју, телефоне, гријање, воду, одвоз смећа, одржавање зграде...).</p> <p>Од ученика очекивати рутину у рачунању без помоћних средстава (употреба само папира и оловке), као и вјештине рачунања употребном дигитрона.</p> <p>Прорачуне усложњавати и поједностављивати по потреби. Повезати апроксимацију бројева са радом у рачунарском програму за табеларно израчунавање. Направити табеларни прорачун у коме се резултати израчунавања заокружују на двије децимале и ако се резултати користе без заокруживања. Конструисати примјер у коме се јасно види грешка која настаје недовољно добром апроксимацијом.</p> <p>Ученицима задати задатак да самостално истражују интернет у циљу проналажења добро осмишљеног калкулатора за апроксимацију (сугерисати кључне ријечи претраге, нпр. online approximation calculator).</p>
<p>Вектори</p>	<p>- дефинише, опише, означи и именује вектор, компоненте вектора, идентификује и препозна супротне векторе, нула вектор;</p> <p>- објасни, покаже и изводи операције сабирања и одузимања</p>	<p>- обиљежава, прикаже и уочава векторе у равни;</p> <p>- примјењује особине вектора при рјешавању проблема из других области науке и реалног живота.</p>		<p>Ученици су навикли да векторе идентификују са концептом усмјерене дужи, те је стога пожељно на тај начин и увести појам вектора. Повезати се са конкретним примјерима из реалног живота, помоћу којих ученици могу да стекну ширу слику о самом појму вектора. Узети за примјер спуштање скијаша низ брдо, или кретање чамца по ријечи. Могу се разматрати и</p>

	<p>вектора и множење вектора скаларом;</p> <ul style="list-style-type: none"> - открива зависност вектора насталих конструкцијом равних фигура над познатим вектором; - анализира и рашчлањује вектор на компоненте линеарно зависних вектора; - доказује неке ставове везане за равне фигуре. 			<p>општији примјери, као што је нпр. кретање тијела низ косу раван, или неки други примјери разлагања силе на векторе. Наставник треба да се подсјети које физичке величине су векторске и да међу њима одабере неколико њих за које сматра да су одговарајући. Наставник треба да ученике упуту и у мало напредније концепте везане за векторе и векторске просторе, без улажења у дубину. Ученицима навести примјере неких интуитивно прихватљивих векторских простора (нпр. R^n) и објаснити основне особине векторских простора. Показати да те особине важе на векторском простору оријентисаних дужи. Када се вектор посматра као оријентисана дуж, потребно је да ученици достигну исходе везане за операцију сабирања и одузимања. Посебну пажњу посветити линеарној зависности и примјени вектора на доказивање ставова у планиметрији. Наставник треба да на часу користи рачунарске програме за рад са векторима (нпр. програме за динамичку геометрију) и да ученике упуту у рад са тим програмима. Користити практичне примјере којима се илуструје употреба вектора. То могу бити примјери у којима се сила разлаже на своје компоненте. У примјерима користити и тригонометрију правоуглог троугла.</p>
<p>Пропорционалност</p>	<ul style="list-style-type: none"> - објасни појмове: размјера, пропорција, проста пропорција, продужена пропорција; - разликује директно 	<ul style="list-style-type: none"> - трансформише пропорције из једног облика у друге еквивалентне облике користећи особине пропорције; 		<p>Карактеристика ове теме је што у њој долази до изражаја повезивање и примјена разних математичких знања. На бази проширивања и продубљивања раније стечених знања, основну пажњу овдје треба посветити примјени</p>

	<p>пропорционалне и обрнуто пропорционалне величине у различитим контекстима;</p> <ul style="list-style-type: none"> - уочава директно и обрнуто пропорционалне величине у различитим контекстима; - примјењује функцију директне и обрнуте пропорционалности на проблеме из реалног живота; - рјешава проблеме подјеле и мијешања - рјешава проблеме процентног и простог каматног рачуна; - процјењује добијене резултате; - интерпретира добијене резултате и формира критичко мишљење на основу добијених резултата. 	<ul style="list-style-type: none"> - доказује основне тврдње у вези са пропорцијама; - самостално истражује и закључује чињенице о постојању пропорционалних величина, као и величина које нису пропорционалне; - поставља проблеме који се рјешавају уз помоћ пропорција; - табеларно и графички предстаља и интерпретира директно и обрнуто пропорционалне величине; - користи различите технике манипулисања пропорционалним величинама за рјешавање конкретних проблема из реалног живота и праксе; - користи рачунарске програме за представљање, израчунавање и приказ пропорционалних величина - користи функције за процентни и прости каматни рачун у рачунарским програмима 		<p>функција директне и обрнуте пропорционалности и пропорција у рјешавању разних практичних задатака, повезујући то и са табличним и графичким приказивањем одређених стања, процеса и појава.</p> <p>Директна и обрнута пропорција омогућава наставнику да на врло креативан начин повежу математику са реалним ситуацијама.</p> <p>Потенцирати реалне ситуације, реалне проблеме и повезивање са другим предметима. Може се успоставити међупредметна корелација са различитим предметима. На примјер, у физици пређени пут је директно пропорционалан брзини кретања и времену, у хемији имамо везу масе, количине и бројности јединки, у географији имамо различите друштвено-географске процесе и појаве који су у директној или обрнутој пропорционалности. У техници и ИТ имамо такођер појаве које су обрнуто пропорционалне – нпр. јачина сигнала рутера и удаљеност од истог и слично.</p> <p>Увести пропорцију процентног рачуна. На низу примјера из реалног живота симулирати реалне ситуације, са којима се грађани сусрећу у реалном животу: одлука о подизању кредита, процјена способности враћања кредита, прављење плана враћања кредита, узимање у обзир различитих параметара који су саставни дио ове проблематике. За рјешавање задатака везаних за процентни и каматни рачун, користити и рачунарски програм за табеларно израчунавање. Добијене резултате представљати табеларно, графички. Сугерисати ученицима да сами интерпретирају добијене резултате и формирају критички став према добијеним резултатима. Омогућити ученицима да самосталним радом, или радом у групама развијају своје организационе, комуникационе,</p>
--	--	--	--	--

				презентационе и креативне вјештине.
Тригонометрија правоуглог троугла	<ul style="list-style-type: none"> - дефинише, наброји, означи и именује основне тригонометријске функције; - наведе основне тригонометријске идентитете (везане за правоугли троугао); - описује, приказује и разликује тригонометријске функције комплементних углова правоуглог троугла; - анализира, расчлањује и упоређује тригонометријске идентитете; - повезује, развија и осмишљава примјену тригонометријских идентитета на проблеме из праксе; - процјењује, аргументује и вреднује примјену тригонометријских функција на примјерима из праксе. 	<ul style="list-style-type: none"> - израчунава вриједности тригонометријских функција за вриједности углова 0°, 30°, 45° и 60°, 90°; - примењује тригонометрију правоуглог троугла у реалним ситуацијама, са и без употребе калкулатора; - израчунава, показује и употребљава вриједности тригонометријских функција уз употребу калкулатора или рачунарских програма; - доказује елементарне тригонометријске идентитете. 		<p>Ову тему реализовати са посебним захтјевом потпуног разумијевања веза између страница и углова правоуглог троугла, њихове последице и примјене. При рјешавању правоуглог троугла треба се ограничити на једноставније, али разноврсније задатке. Посебну пажњу посветити примјени тригонометријских функција на рјешавање проблемских задатака. Користити примјере из реалног живота који могу заинтересовати и додатно мотивисати ученике за ову важну математичку област. На примјер: под којим углом је нагет чувени торањ у Пизи, угао под којим падају сунчеви зраци, примјене у геологији, углови египатских пирамида, висине разних објеката и сл.</p>

Интеграција

1. Основи информатике
2. Физика
3. Хемија
4. Стручни предмети
5. Практична настава

Извори

1. Уџбеник одобрен од стране Министарства проsvјете и културе Републике Српске;
2. Друга стручна и теоријска литература;

Оцјењивање

Оцјењивање се врши у складу са Законом о средњем образовању и васпитању, Правилником о оцјењивању ученика у настави и полагању испита у средњој школи и савременом методиком наставе математике. О техникама и критеријима оцјењивања ученике треба упознати на почетку изучавања модула.

Струка (назив): Здравство		
Занимање (назив): Физиотерапеутски техничар		
Предмет (назив): МАТЕМАТИКА		
Опис (предмета): Општеобразовни предмет		
Модул (наслов): ПОЛИНОМИ, ЛИНЕАРНА ФУНКЦИЈА, ЛИНЕАРНЕ ЈЕДНАЧИНЕ И ПРИКАЗИВАЊЕ ПОДАТАКА		
Датум: август, 2020. године	Шифра:	Редни број: 02
Сврха		
Овај модул има за сврху развијање и продубљивање знања о основним алгебарским појмовима и наставак континуитета менталног развоја ученика.		
Специјални захтјеви / Предуслови		
Усвојени садржаји модула 01 и усвојена знања из основне школе.		
Циљеви		
<ul style="list-style-type: none"> - Развијање и унапређење основних менталних операција: упоређивање, сређивање, апстраховање, уопштавање, класификовање, конкретизовање, формализовање, аналогизовање; - Развијање општих радних врлина као што су: брижљивост, тачност, одговорност, јасноћа, уредност, прецизност; - Развијање тзв. културних техника: читање са нумеричке праве, сигурност при извођењу операција, тумачење децималних разломака и процената, рад са уобичајеним величинама, рад помоћу троугла и шестара, рад помоћу електронских рачунара (цепни калкулатор, компјутер); - Развијање неких афективних циљева коа што су: <ul style="list-style-type: none"> • Спремност за пажљиво: слушање, посматрање, размишљање, образлагање; • Спремност за рјешавање проблема (на тражење, провјеравање, одбацивање, комбиновање), издржљивост (толеранција на фрустрацију), за самосталност, за сарадњу са другима, за рационалну аргументацију; - Развијање психо-моторичких циљева као што су: <ul style="list-style-type: none"> • Коректно билежење рјешења једначина (неједначина); • Координирано ритмичко писање и говор код писаних рачунских операција. 		

Теме				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Полиноми и рационални алгебарски изрази 2. Линеарна функција 3. Линеарна једначина с једном непознатом и системи линеарних једначина са двије непознате 4. Приказивање података: табеларно и графичко приказивање дискретних података 				
Тема	Исходи учења			Смјернице за наставнике
	Знања	Вјештине	Личне компетенције	ч
	Ученик је способан да:			ч
Полиноми и рационални алгебарски изрази	<ul style="list-style-type: none"> - објасни појмове: полином, члан полинома, коефицијент полинома, степен полинома, најстарији члан полинома, константни полином, нула полинома, линеарни полином, квадратни полином; - изврши основне операције са полиномима и рационалним алгебарским изразима 	<ul style="list-style-type: none"> - примјењује законитости које омогућавају манипулацију полиномима - врши факторизацију полинома; - врши операције са алгебарским изразима 	<ul style="list-style-type: none"> - постави и анализира једноставнији проблем, испланира његово рјешавање одабиром одговарајућих математичких појмова и поступака, ријеша га те протумачи и вреднује рјешење и поступак; - примијени математичке појмове и поступке у различитим контекстима; 	Циљ ове теме је да ученици, користећи својства операција са реалним бројевима, овладају идејама и поступцима вршења идентичних трансформација са полиномима и алгебарским разломцима. При томе тежиште треба да буде на разноврсности идеја, сврси и суштини тих трансформација, а не на раду са компликованим изразима. Посебно обратити пажњу на факторизацију полинома.
Линеарна функција	<ul style="list-style-type: none"> - препознаје и идентификује појмове: функција, линеарна функција, домен функције, кодомен функције, нула функције, график функције; - детаљно анализира ток 	<ul style="list-style-type: none"> - представља тачке са цјелобројним и реалним координатама у дводимензионалном координатном систему; - читава координате тачака са графика функције; - користи одговарајуће 	<ul style="list-style-type: none"> - изгради ново математичко знање рјешавањем проблема и моделирањем ситуација; конструктивно, аргументовано и креативно доприноси раду групе, усаглашавању и 	У оквиру ове теме треба извршити продубљивање и извјесно проширивање знања ученика о функцијама уопште и, посебно, линеарној функцији. Поновити основне особине координатног система у равни и приказ тачака у њему. Научити како се испитују и записују особине линеарне функције. Линеарне функције имају велику примјену у

	<p>и прецизно скицира график линеарне функције</p> <ul style="list-style-type: none"> - примјењује линеарну функцију у рјешавању различитих проблема 	<p>рачунарске програме за скицирање графика функција;</p> <ul style="list-style-type: none"> - читава особине линеарне функције приказане графиком. 	<p>остварењу заједничких циљева;</p> <ul style="list-style-type: none"> - планира вријеме за учење и да организује процес учења и управља њим; - користи информационе технологије за чување, презентацију и основну обраду података; - презентује и интерпретира рјешења у контексту датог проблема; - представља податке у погодним формама према типу (табелом, графиком, линијским, ступчастим и кружним дијаграмима), са и без употребе одговарајућих рачунарских програма; - користи рачунарске програме за израчунавање статистичких величина. 	<p>различитим областима науке и праксе. Поред основних метода, наставнику се сугерише да у процесу припреме за час припреми и разради, а на самом часу ученицима презентује конкретне ситуације у којима се користе једноставни и сложенији примјери употребе линеарне функције у рјешавању практичних проблема. На конкретним примјерима из физике, хемије или економије (кренути на примјер са кретањем тијела при константној брзини), учавати особине линеарне функције. На примјеру из физике, упоређивати графике којима се приказује кретање тијела при различитим брзинама. Питати ученике, како на основу графика можемо да закључимо које тијело се креће већом брзином? Ученици треба да користе рачунарске програме као подршку у стицању вјештина рада са линеарном функцијом. Подстицати ученике да сами, истражујући поуздане ресурсе на интернету, процијене квалитет онлајн програма за скицирање графика функција и да ефикасно користе бар један од њих.</p>
<p>Линеарна једначина с једном непознатом и системи линеарних једначина са двије непознате</p>	<ul style="list-style-type: none"> - препознаје и идентификује појмове: линеарна једначина, рјешење линеарне једначине; - рјешава линеарне једначине без параметара; - саставља линеарне 	<ul style="list-style-type: none"> - примјењује различите технике за рјешавање линеарних једначина; - користи рачунарске програме за рјешавање линеарне једначине; - рјешава и примјењује линеарну једначину на рјешавање 		<p>У оквиру ове теме треба извршити продубљивање и извјесно проширивање знања ученика о линеарној једначини с једном непознатом и система једначина са двије непознате. Истичући појам еквивалентности једначина и примјену у њиховом рјешавању. У овој теми тежиште треба да буде на примјени једначина при рјешавању разних проблема. Очекивати од</p>

	<p>једначине и примјењује их при рјешавању проблема из праксе;</p> <ul style="list-style-type: none"> - препознаје и идентификује појмове систем линеарних једначина; - рјешава и анализира рјешења система линеарних једначина са двије непознате без параметара; - саставља системе линеарних једначина с двије непознате и примјењује их за рјешавање реалних проблема; 	<p>проблемских задатака;</p> <ul style="list-style-type: none"> - изабере и комбинује ефикасне методе рјешавања система линеарних једначина без параметра; - користи рачунарске програме за рјешавање система линеарних једначина. 		<p>ученика да формирају критички став о добијеним рјешењима. Примарни задатак је да ученици достигну исходе учења који се односе на рјешавање система линеарних једначина са двије непознате. У основној и средњој школи најчешће се користе метода замјене, метода супротних коефицијената, Крамерово правило и графичка метода. Када је ријеч о рјешавању система, ученици треба да за дати систем једначина препознају и аргументују која метода је погоднија (која техника захтијева мање израчунавања, рад са „једноставнијим“ бројевима, рјешавање у мањем броју корака и сл.). Користити и рачунарске програме за рјешавање система линеарних једначина. Мотивисати ученике да сами напишу рачунарски програм за рјешавање система линеарних једначина. Мотивисати ученике да сами препознају реалне ситуације које се могу представити системима линеарних једначина. Рјешавање система једначина из реалног живота не треба да се своди само на добијање рјешења као бројне вриједности, већ и на даљу анализу и интерпретацију добијених рјешења, у контексту формирања сопственог става, критичког мишљења о добијеним резултатима.</p>
<p>Приказивање података: табеларно и графичко приказивање дискретних података</p>	<ul style="list-style-type: none"> - дефинише појмове податак, узорак, фреквенција, популација; - идентификује податке која се могу обрадити 	<ul style="list-style-type: none"> - представља податке у погодним формама према типу (табелом, графиконом, линијским, ступчастим и кружним дијаграмима), са и без 		<p>У оквиру овог модула ученици треба да стекну знања и вјештине које су везане за рад са подацима. Рад са подацима подразумијева прикупљање, разврставање, обраду, анализу и приказивање података у одговарајућем облику. Ученици треба да,</p>

	<p>статистичким методама;</p> <ul style="list-style-type: none"> - прикупља, описује, структурира, класификује и повезује податке; - анализира, интерпретира и дискутује податке приказане табеларно и графички; - одреди елементарне статистичке величине: аритметичка средина, модус, медијана, минимална и максимална вриједност узорка. 	<p>употребе одговарајућих рачунарских програма;</p> <ul style="list-style-type: none"> - користи рачунарске програме за израчунавање статистичких величина. 		<p>користећи математички апарат и статистичке методе, буду оспособљени да приказане податке читају, исправно их протумаче и употребе.</p> <p>У складу са визуелним способностима ученика, дефинисати и одредити да ли је могуће реализовати исходе учења које се односе на графичке, шематске приказе и табеле. Ученицима који због таквог визуелног функционисања не могу да прате и цртају потребне табеле и графике, потребно је да наставник такве табеле, графике и шематске приказе прилагоди на начин да их увећа, припреми и одштампа, те да ученици на њих могу да уносе податке и на тај начин прате наставу.</p> <p>Наставник треба да се реферише на одговарајуће дефиниције које проналазимо у информатици: шта је информација, шта је податак, шта подразумевамо под процесом прикупљања података и која је улога рачунара и, уопште, информационог технологија у процесу прикупљања и обраде података. Наставник треба да исходе из овог модула повеже са корелираним исходима из предмета Основи информатике, али да нагласак стави на рачунарску обраду података са математичког аспекта.</p> <p>Рад са подацима подразумева комбиновање математичких вјештина израчунавања са информатичким вјештинама које се односе на употребу и рад у одговарајућим рачунарским програмима, као што су програми за табеларну обраду података (на примјер Excel), али и други</p>
--	--	--	--	--

				<p>програми или програмски модули за статистичку обраду података. Наставник треба да, на основу сопствених и ученичких преференција, као и техничких могућности, самостално процијени које технологије и у којој мјери ће користити за реализацију овог модула. Рад у програму за обраду података подразумијева прецизно уношење и структурирање података, у зависности од типа податка. Поред стандардних техника, које се односе на рад са математичким и другим формулама, код ученика је важно развијати и компетенцију критичког осврта према добијеним подацима, у смислу правилног тумачења података (на који начин се израчунате величине могу ставити у контекст закључивања и предвиђања). Примјери табеларне обраде података треба да буду смислени и да одражавају реалне ситуације (нпр. симулација рада продавнице, фабрике, статистичка обрада података на изборима). Обрада података подразумијева све фазе: прикупљање, структурирање, уношење, израчунавање, графичко приказивање, тумачење, синтеза, анализа и други облици закључивања и представљање. Наставник треба да дио часова посвети анализи математичких аспеката у рачунарским програмима за табеларну обраду података, који су ученици користили у претходном школовању. Иза сваког дијаграма (на примјер графикона које ученици могу да креирају у Excel-у) стоји математичка позадина. На примјер, ступчасти или линијски дијаграми приказују</p>
--	--	--	--	--

				<p>вриједности зависне промјенљиве у односу на независну (најчешће дискретну) промјенљиву. Наставник треба да повеже концепт графикона у Excel-у (или сличном програму) са концептом графика функције (на примјер повезати график линеарне функције са линијским графиком у рачунарском програму). Кружни дијаграми (популарно названи „пите“ – енгл. pie) се најчешће користе за представљање процентуалног удјела неке вриједности у односу на укупан, збирни податак. Наставник треба да повеже концепте процената/процентног рачуна са одговарајућим кружним дијаграмима у рачунарском програму. Рад у програму за обраду података не треба да развија само вјештине ученика које се односе на технике рада са подацима, већ да развијају и формирају критичко мишљење о израчунатим вриједностима, да развијају способност предвиђања догађаја на основу добијених информација и развијање вриједности и ставова о полазним и израчунатим величинама. У оквиру ове теме ученици треба да одреде аритметичку средину, модус, медијану, минималну и максималну вриједност узорка на основу података који су приказани на различите начине: текстуално (структурирано и неструктурирано), табеларно, графички. Наставник ученицима може задати пројектни задатак, који би подразумијевао прикупљање и обраду података из различитих извора, представљање података</p>
--	--	--	--	---

				у различитим формама, интерпретацију, презентацију и дискусију добијених података и резултата истраживања. Наставник тему пројекта може да изабере тако да она одговара струци ученика.
Интеграција				
6. Основи информатике 7. Физика 8. Хемија 9. Стручни предмети 10. Практична настава				
Извори				
3. Уџбеник одобрен од стране Министарства просвјете и културе Републике Српске; 4. Друга стручна и теоријска литература;				
Оцјењивање				
Оцјењивање се врши у складу са Законом о средњем образовању и васпитању, Правилником о оцјењивању ученика у настави и полагању испита у средњој школи и савременом методиком наставе математике. О техникама и критеријима оцјењивања ученике треба упознати на почетку изучавања модула.				